

1) instytuty naukowo-badawcze i ośrodki badawczo-rozwojowe prowadzące działalność w dziedzinie ochrony bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego są jednocześnie jednostkami organizacyjnymi podległymi Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a ośrodki badawczo-rozwojowe w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej — także jednostkami ochrony przeciwpożarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106),

2) jednostki badawczo-rozwojowe, o których mowa w pkt 1, realizując zadania określone w art. 2 ustawy, uwzględniają potrzeby ochrony bezpieczeństwa Państwa i porządku publicznego oraz ochrony przeciwpożarowej, a przy upowszechnianiu wyników badań naukowych i prac rozwojowych — wymagania wynikające z przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej,

3) Minister Spraw Wewnętrznych może powierzyć sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad jednostkami badawczo-rozwojowymi wymienionymi w pkt 1 podległemu sobie organowi.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o uprawnieniach:

1) Ministra Obrony Narodowej — należy przez nie rozumieć uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych w stosunku do nadzorowanych przez niego jednostek badawczo-rozwojowych;

2) komendanta wojskowej jednostki badawczo-rozwojowej — należy przez nie rozumieć uprawnienia dyrektora jednostki badawczo-rozwojowej nadzorowanej przez Ministra Spraw Wewnętrznych.

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 15. 1. Wojskowe instytuty naukowo-badawcze oraz inne wojskowe jednostki badawczo-rozwojowe nie będące instytutami, działające dotychczas na podstawie przepisów uchwały nr 105 Rady Ministrów z dnia 28 kwietnia 1965 r. w sprawie organizacji i działalności wojskowych instytutów naukowo-badawczych podległych Ministrowi Obrony Narodowej, jak również jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez Ministra Spraw Wewnętrznych stają się jednostkami badawczo-rozwojowymi w rozumieniu ustawy z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

2. Przepisów art. 63—66 i 68 ustawy nie stosuje się.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner.

133

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

dnia 28 czerwca 1986 r.

w sprawie zasad, organów właściwych oraz trybu ustalania kosztów związanych z określeniem tras przejazdu i przystosowaniem odcinków dróg do przewozu ładunków o masie i gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazdu pojazdów nienormatywnych.

Na podstawie art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. Nr 14, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Kosztami związanymi z określeniem tras przejazdu i przystosowaniem odcinków dróg do przewozu ładunków o masie lub gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazdu pojazdów nienormatywnych są koszty:

- 1) określenia trasy przejazdu,
- 2) przystosowania trasy przejazdu,
- 3) przywrócenia trasy do stanu pierwotnego.

2. Do kosztów określenia trasy przejazdu należą w szczególności koszty:

- 1) związane ze zbieraniem, gromadzeniem, przetwarzaniem i przekazywaniem informacji o przejeźdności dróg,
- 2) określenia trasy zastępczej w razie zmiany trasy przejazdu z powodu nagłych przeszkód nie wywołanych stanem technicznym drogi,
- 3) wykonania ekspertyz i badań odcinków dróg i obiektów mostowych.

3. Do kosztów przystosowania trasy przejazdu należą w szczególności koszty:

- 1) czasowego usunięcia ograniczeń gabarytowych,
- 2) wzmocnienia odcinków dróg i obiektów mostowych oraz wykonania robót zabezpieczających,
- 3) dokonania geometrycznych korekt trasy lub występujących w jej ciągu skrzyżowań,
- 4) budowy lub dostosowania lokalnych objazdów przeszkód występujących na trasie do masy i gabarytów pojazdów nienormatywnych,
- 5) przygotowania dokumentacji projektowej i kosztorysowej,
- 6) związane z pilotowaniem, zamykaniem, bądź ograniczaniem ruchu.

4. Do kosztów przywrócenia trasy do stanu pierwotnego należą w szczególności koszty:

- 1) rozbiórki czasowego wzmocnienia obiektów mostowych,
- 2) naprawy uszkodzeń nawierzchni drogi oraz naprawy lub odbudowy obiektów mostowych,
- 3) przywrócenia do stanu pierwotnego urządzeń znajdujących się w pasie drogowym,

4) przygotowania dokumentacji projektowej i kosztorysowej.

§ 2. 1. Organami ustalającymi koszty określenia trasy przejazdu są:

- 1) jeżeli trasa przejazdu przekracza granicę Państwa — Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych,
- 2) jeżeli trasa przejazdu znajduje się w granicach Państwa — dyrekcja okręgowa dróg publicznych właściwa ze względu na miejsce rozpoczęcia przejazdu,
- 3) jeżeli trasa przejazdu znajduje się w granicach miasta lub sąsiadujących ze sobą miast — zarząd drogi właściwy dla miasta, w którym rozpoczyna się przejazd.

2. Organy, o których mowa w ust. 1, mogą upoważnić do ustalania kosztów inne jednostki określające trasę.

3. Koszty określenia trasy przejazdu ustala się zgodnie z przepisami regulującymi zasady ustalania kosztów uzasadnionych.

4. Koszty określenia trasy mogą być ustalone w formie opłaty zryczałtowanej.

§ 3. Koszty przystosowania trasy przejazdu i przywrócenia trasy do stanu pierwotnego ustalają jednostki wykonujące roboty i usługi na podstawie kosztorysów lub kalkulacji opracowanych zgodnie z przepisami regulującymi zasady ustalania kosztów uzasadnionych.

§ 4. Dokonujący przewozu ładunków o masie lub gabarytach przekraczających dopuszczalne normy albo przejazdu pojazdami nienormatywnymi pokrywa koszty, o których mowa w § 1, na podstawie rachunków wystawionych przez jednostki, które wykonały prace związane z określeniem i przystosowaniem trasy przejazdu oraz przywróceniem trasy do stanu pierwotnego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: J. Kamiński

134

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW KOMUNIKACJI ORAZ ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 4 lipca 1986 r.

w sprawie zakresu i zasad wykonywania zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej na obszarach kolejowych przez wyznaczone organy kolejowej służby zdrowia.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 12, poz. 49) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej na obszarach kolejowych wykonują — w zakresie i na zasadach określonych w rozporządzeniu — następujące organy kolejowej służby zdrowia:

- 1) Główny Inspektor Sanitarny PKP,
  - 2) okręgowi inspektorzy sanitarni PKP,
  - 3) obwodowi inspektorzy sanitarni PKP,
- zwane dalej „organami Inspekcji Sanitarnej PKP”.

2. Szczegółową organizację organów Inspekcji Sanitarnej PKP wykonujących zadania Państwowej Inspekcji Sanitarnej określają odrębne przepisy.

§ 2. Główny Inspektor Sanitarny może określać podstawowe kierunki realizacji przez organy Inspekcji Sanitarnej PKP zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej na obszarach kolejowych.

§ 3. Do zakresu działania organów Inspekcji Sanitarnej PKP w dziedzinie zapobiegawczego nadzoru sanitarnego należy:

- 1) opiniowanie lokalizacji inwestycji pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych,
- 2) kontrola przestrzegania wymagań higienicznych i zdrowotnych w dokumentacji projektowej:
  - a) budowy i modernizacji taboru kolejowego,

b) budowy, rozbudowy i przebudowy obiektów budowlanych,

c) nowych procesów technologicznych przed ich zastosowaniem w produkcji, transporcie kolejowym lub w budownictwie,

3) uczestniczenie w dopuszczaniu do użytku obiektów budowlanych i taboru kolejowego.

§ 4. Do zakresu działania organów Inspekcji Sanitarnej PKP w dziedzinie bieżącego nadzoru sanitarnego należy kontrola przestrzegania przepisów określających wymagania higieniczne i zdrowotne, w szczególności dotyczące:

- 1) higieny środowiska, a zwłaszcza wody i hałasu,
- 2) utrzymania należytego stanu higienicznego zakładów pracy, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, dróg, nieruchomości oraz środków transportu kolejowego,
- 3) warunków zdrowotnych środowiska pracy, a zwłaszcza zapobiegania powstawaniu chorób zawodowych i innych chorób związanych z warunkami pracy,
- 4) warunków produkcji, transportu, przechowywania i sprzedaży żywności oraz warunków żywienia zbiorowego,
- 5) higieny pomieszczeń i wymagań w stosunku do sprzętu używanego w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych oraz w ośrodkach wypoczynku,
- 6) higieny procesów nauczania.